20/07/2021

Η Κύπρος είναι μακριά;

/ Γνώμες

Γράφει ο Θεοφάνης Μαλκίδης

Η επαπειλούμενη «ποινή» στον Ελληνισμό, ταυτοχρόνως με τα μνημόνια και την κατάλυση της οικονομικής κυριαρχίας, είναι η προτεινόμενη «λύση» στην Κύπρο, όπου προωθείται η κατάλυση και της εθνικής κυριαρχίας. Η λύση Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας που προτάσσεται είναι προϊόν συνεργασίας μεταξύ της Τουρκίας και της Βρετανίας ήδη από τη δεκαετία του 1950. Είναι το προϊόν του σχεδίου διαχωρισμού της Κύπρου με στόχο την ολοκληρωτική κατάκτηση από την Τουρκία και την διαφύλαξη των ξένων συμφερόντων,τα οποία θέλουν την Τουρκία σε ρόλο Σουλτάνου στην περιοχή.

Το σχέδιο αυτό αποτελεί την κατάληξη της πορείας μέσα από την οποία υλοποιείται η «Λύση», που συμπυκνώνεται στο ρατσιστικό- φασιστικό μόρφωμα της Διζωνικής -Δικοινοτικής Ομοσπονδίας, η οποία δεν προσφέρει καμία ασφάλεια και μέλλον για την Κύπρο και ευρύτερα για τον Ελληνισμό.

Η Τουρκία επιζητεί την εδραίωση και βεβαίως την νομιμοποίηση της στρατιωτικής κατοχικής παρουσίας της στην Κύπρο μέσα από τη «Λύση», με στόχο την εξυπηρέτηση των στόχων στην περιοχή. Μέσα από τη Διζωνική Δικοινοτική Ομοσπονδία και αφού προτάσσεται η εκ προτέρων κατάργηση της Κυπριακής Δημοκρατίας, η Τουρκία επιδιώκει να ασκεί συγκυριαρχία πάνω σε ολόκληρη την Κύπρο.

Καλλιεργείται η εντύπωση ότι υπάρχει μια «καλή» μορφή Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας, συμβατή με το Διεθνές Δίκαιο, με την οποία θα αποκτήσουν Κράτος οι Τουρκοκύπριοι στο οποίο θα είναι η Διοικούσα Κοινότητα, ισότιμη προς την Ελληνοκυπριακή Κοινότητα η οποία θα διοικεί το Ελληνοκυπριακό Κράτος, και ταυτόχρονα θα αποκατασταθούν και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα των προσφύγων με επιστροφή στις περιουσίες, οικίες κπ.

Μπορεί πράγματι να υπάρξει λύση Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας στη βάση των Αρχών του Διεθνούς Δικαίου και του Ευρωπαϊκού Κεκτημένου, ή συζητείται η κατάλυση της κυριαρχίας, η πλήρης τουρκοποίηση της Κύπρου, η διαχείριση του Κυπριακού ως θέματος διακοινοτικής διαφοράς και όχι ως θέματος εισβολής, κατοχής και καταπάτησης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων;

Επιμένοντας στη Διζωνική Δικοινοτική Ομοσπονδίας έχει γίνει αποδεκτό το βασικό κατοχικό δεδομένο, του γεωγραφικού διαχωρισμού και βεβαίως η εισβολή και η κατοχή. Έτσι νομιμοποιείται η στρατιωτική εισβολή Κράτους- Μέλους του ΟΗΕ σε βάρος άλλου Κράτους- μέλους και τα παράγωγα της σε ότι αφορά τη συρρίκνωση της Κυριαρχίας του Κράτους. Προβάλλεται, ότι, αφού συμφωνηθεί μια λύση Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας θα φύγουν όλα τα Τουρκικά στρατεύματα ή ένας αριθμός τους, κάτι απίθανο βεβαίως, ενώ παράλληλα θα νομιμοποιηθεί ο γεωγραφικός διαχωρισμός .

Η νομιμοποίηση της βίαιης αλλοίωσης του δημογραφικού χαρακτήρα της Κύπρου, θα αποτελεί από μόνη της σοβαρότατη παραβίαση Αρχών και του Διεθνούς Δικαίου και των Συμβάσεων για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, αφού το θέμα αφορά ανθρώπους που εκδιώχθηκαν δια της βίας. Το γεγονός ότι η Κύπρος θα διαχωριστεί γεωγραφικά στη βάση φυλής και θρησκείας συνιστά ουσιαστική παραβίαση Αρχών, του Διεθνούς Δικαίου και των Συμβάσεων για τα Ανθρώπινα

Δικαιώματα που απαγορεύουν ρατσιστικές συμπεριφορές και διακρίσεις.

Το γεγονός ότι θα νομιμοποιηθούν με τη λύση Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας οι παράνομες πράξεις της Τουρκικής κατοχής δηλαδή θα νομιμοποιηθεί το παράνομο καθεστώς που συνιστά σοβαρότατη παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου. Παράλληλα συνιστά και προσβολή προς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα το οποίο βρίσκει το καθεστώς στα κατεχόμενα παράνομο και υποτελές στην κατοχή, ενώ ταυτόχρονα εκκρεμούν εντάλματα σύλληψης για στελέχη του κατοχικού καθεστώτος.

Αποτελεί επίσης έλλειψη σεβασμού και προσβολή για το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ το οποίο με τα ψηφίσματα του, 541 και 550, αποκαλεί παράνομο το καθεστώς στα κατεχόμενα και καλεί όλα τα Κράτη να μην το αναγνωρίσουν. Το γεγονός ότι γίνεται αποδεκτός ο γεωγραφικός διαχωρισμός όπως προέκυψε από την Τουρκική στρατιωτική εισβολή και κατοχή και η αναγωγή του Κυπριακού σε θέμα Διακοινοτικής διαφοράς, διαγράφονται τα εγκλήματα τα οποία διέπραξε η Τουρκία (Αφαίρεση Ζωής, Βιασμοί, Κακοποιήσεις-βασανισμοί, Λεηλασίες κινητής περιουσίας και στέρηση κατοχής και νομής ακινήτου περιουσίας, Αιχμαλωσία και εκτοπισμός προσώπων, Παραβιάσεις του Οικογενειακού ασύλου, διάλυση οικογενειών, Εξαφάνιση ατόμων, Εγκλωβισμένοι)

Εκτός από τις παραβιάσεις των άμεσων Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, οι Τούρκοι παραβίασαν και συνεχίζουν να παραβιάζουν και το Διεθνές Δίκαιο σε ότι αφορά τη σύληση, καταστροφή και βεβήλωση εκκλησιών, τη συστηματική καταστροφή της πολιτιστικής κληρονομιάς, την απόδοση Τουρκικών ονομάτων σε πόλεις και χωριά, σε τοπωνύμια, σε δρόμους στα κατεχόμενα και τον εποικισμό των κατεχομένων με Τούρκους από την Ανατολία, στους οποίους διένειμε τις περιουσίες των εκδιωχθέντων.

Οι στιγμές που ζούμε , σαράντα επτά χρόνια μετά την εισβολή, είναι ιστορικές στο εθνικό, οικονομικό και κοινωνικό πεδίο και προφανώς οι υπεύθυνοι σε Ελλάδα και Κύπρο, δεν μπορούν να δώσουν πρόταση εξόδου από τις Συμπληγάδες και ιδιαιτέρως «Λύσης». Η Κύπρος δεν είναι μακριά, η σωτηρία της πατρίδας μας βρίσκεται στα χέρια μας.